

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIOS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÁ LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Carrer Unió, 2, botiga.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
 Fora ciutat. » 1'50 »
 Extranjery
 Ultramar. » 10'00 1' any.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
 » atrassat. . . 0'15 »
 » » pera
 los no suscrits. . . 0'20 »

A nostres llegidors.

Contra la costum establerta, lo passat dissapte LO TEATRO REGIONAL va fer festa, y aixó mereix una explicació. La ausencia de alguns dels nostres redactors per una part, lo cambi de impremta per altra, reformas en lo periódich per causa final, han sigut motius que aglomerats, nos han obligat á faltar á la regularitat establerta durant 29 setmanas. Desde lo número present nostres favoreixedors veurán que deixém de repartir soltas las planas de folletí y que ellas van formant part del full del periódich. Hem pres aquesta resolució allissonats per la experiencia á fi de evitar la infinitat de reclamacions que lo extravio del folletí que repartiam donava lloch, tan en los números de venda pública com en los de suscripció. Lo espay ocupat per la obra lo guanyarém empleant en la confecció del setmanari cossos de lletra més petits, haventhi aixís la mateixa cantitat de lectura. — Aquesta innovació fá dias que la hageram introduhida á no haver fet tirar d' una vegada lo drama L' AGULLA, que hem acabat de repartir.

Pero no es únicament aquesta la reforma innovada. Apart de otras que anirán veyent

se, la secció de *Nostres Corresponsals*, sufrirá també una variació. Sempre que no sia en casos extraordinaris, las cartas de nostres corresponsals se publicarán en forma de CRÓNICA, com en la edició de avuy comensém á establir. La pérdua experimentada per los senyors suscriptors per lo retrás de surtida del n.º 30 será degudament indemnizada y tenim en projecte un plan de compensacions pera suplir la supressió de las planas soltas de folletí, que lo dia que será posat en práctica no dup-tém mereixerá l' aplauso de tots los suscriptors y farán de LO TEATRO REGIONAL lo setmanari més ventatjós de quants se publican en Espanya.

LA REDACCIÓ.

LOS MONÓLECHS

A qualsevol que no tingui noticia sobra l' historia de las representacions escénicas, li semblará que 'l monólech, per la seva simplicitat de forma deu ésser l' origen del teatro, y certament no es aixís. Lo trágich grech Frinico comensá posant en escena un sol actor, pero aquest parlava ab lo coro, entre 'ls quals se establia un diálech. Aixís es que no podém dir que las obras de Frinico siguin monólechs. Vingué tot seguit Esquilo, y aquest posá en las taulas, además del coro, diferents personatjes; tant, que en la trilogía L' Orestia, hi ha 14 ó 15 interlocutors. Los trágichs Sófoeles y Eurípides, lo cómic Aristófanes y tots los dramátichs de l' antiga Grecia, seguiren en aquest punt l' exemple d' Esquilo.

Los romans, traduhiren é imitaren als grechs, y cap d' aquells primers escritors, ni Séneca, ni Plauto, ni Terenci escrigueren cap monólech.

En l' Edat Mitjana, tampoch eran impersonals los *misteris* que 's representavan.

Y si passém á l' época esplendorosa de las literaturas modernas, desde 'l sigle XVI fins als comensaments del actual, en que trobém autors tant eminents com Shakspeare y Johnson en Inglaterra, Corneille, Racine y Moliere en Fransa, Schiller y Goethe en Alemanya, tampoch hi ha noticias d' aquestas senzillas formas dramáticas.

No hem parlat del teatro castellá dels sigles XVI y XVII, perque essent de tots lo més notable, be mereix párrafo apart. En aquest teatro Espanyol, que no té rival en la literatura dels demés païssos, s' hi mostraren tots los géneros dramátichs, ab las diferents denominacions de *pasos, églogos, entremeses, loas, comedias, tragedias, autos sacramentales*, y no hem trobat una sola obra en que hi aparegui un actor no més, sino que en totes ellas hi figuran diferents personatjes. Solsament algunas *jácara*s, no totes, tenian un sol actor, pero la *jácara* era una cansó y ab aixó no 's pot treure com á exemple de producció dramática.

Molt dóna que pensar que en una época en que 'l públich era aficionat á sentir en las taulas extensos parlaments, y en que se escribian a propósito pera exhibirse un actor que sortia per primera vegada en un teatro ó que se estrenava en una companyia, no s' introduís lo monólech en l' escena. En aquestes circumstancies, autors tan experts com Lope, Alarcon, Tirso, Rojas, Moreto, Calderon, Moltalban, lo fámós sainetista Quiñones de Benavente y 'l mateix Cervantes, cap va escriure una sola obra escénica séria ni humorística en que hi prengué part un sol actor.

Es que aquells poetas sabian bé que l' element indispensable en lo género dramátich es l' interés y aquest apenas pot existir en un monólech. Lo mateix *Fénix dels ingenis* nos diu que per complaure al públich, ó sia perquè aquest prengué interés en las obras, prescindiria de las reglas retóricas.

Los moderns francesos é italians que en l' época present comptan ab eminencias artísticas dramáticas y cómicas y ab actors *especialistas*, han introduit los monólechs en l' escena, escrits pels mateixos representants ó ab la pauta que ells han donat als autors, perque la perfecció del actor en los menors detalls de l' obra supleix en certa manera la falta d' interés en la mateixa. Ab tot y aixó, generalment los actors indicats, sols tenen en repertori una ó dugas d' aquestas pessas. Lo trágich Rossi, sols representa *la mort de Colón* en aquest género.

En nostre país desgraciadament no abundan las eminencias artísticas en lo teatro; y no obstant s' abusa relativament de posar monólechs en escena. En la temporada cómica passada, se representaren á desdí, y aquest ha sigut lo motiu d' exposar las presentas observacions per si algú creu convenient péndren nota, ó vol exposarlas ab majors coneixements.

No sé si aquesta *moda* pot ésser profitosa ó desfavorable als autors y als actors del nostre teatro, però mes aviat crech que es un perill per uns y altres.

Jo só dels que pensan que en las produccions dramáticas los soliloquis son inverossímils, pero que dehentse admetre per la necessitat que d' ells hi ha, deu procurarse ferlos tant curts com possible siga. Abaixó dit está que 'l monólech, que no es més que un soliloqui llarch, es per mi l' exajeració del convencionalisme escénich teatral.

Pero no só escropulós en los convencionalismes y admeto 'ls monólechs mentres tinguin las condicions

necessarias en las produccions dramáticas.

Ja hem indicat que una d' aquestas condicions es l' interés en l' argument. S'escriu pel públich y 'l públich va al teatro á emocionarse en un sentit ó altre, va á interessarse. Si l' obra no interessa al públich, no serveix pel teatro.

Lo célebre crítich castellá conegut per *Figaro*, diu ab molta certesa, que lo que fá semblá llarga una escena, no es la seva dimensió, sino la falta d' interés y que per lo tant una escena curta, sense interés, sembla llarga, y una de llarga interessant, sembla curta.

Aplíquís aquesta vritat en los monólechs y trobarém que cada un d' aquestos es una escena llarguíssima y que ab aixó, si no té interés se fa eterna.

Als poetas novells pot enganyar la facilitat d' escriure un monólech, ja que en ell no s' ha d' exposar més que un carácter, no s' ha de pensar en motivar las entradas y sortidas dels actors, ni en disposar los grupos escénichs, ni en altras moltes cosas que exigeix lo mohiment de distints personatjes á la vegada demunt de las taulas.

Baix aquet punt de vista, lo monólech es senzill: pero aquesta mateixa falta de varietats en caràcters y de variació d' escenas ha de compensarse en l' interés y en la bona interpretació.

No tenint aquestas qualitats un monólech, fins será molt bó per llegirse, si está ben escrit, pero sempre resultarà un fracás pel autor. Si aquest s' assegura de que l' argument sigui interessant, cosa no gayre fácil poguent disposar de poch elements, y de que l' obra obtindrà una interpretació acabada, cosa tant ó més difícil que aquella, vinga 'l monólech, que aixís acceptarém que una persona sensata parli tota sola.

Enquant als actors, convindria que midessen las sevas forsas més de lo que solen ferho, avans de representar un monólech, perquè com en las taulas no hi ha més que un personatge que parla, en ell, solsament fixa 'l públich l' atenció y en consecuencia es més notada qualsevol falta ó deficiencia en l' actor. Repariu que la bona memoria que ha deixat en Fontova, irremplacable en molts papers, es deguda á la manera acabadíssima ab que feya *La Dida, Lo Ferrer de Tall, Cura de Moro, La Pubilla del Vallés, Sola Terra*, etc, y no á cap dels distints monólechs que representá, á pesar d' ésser lo mateix artista l' autor d' algun d' ells y que naturalment, l' escriuria creyentlo adaptat á las facultats sevas.

Per acabar, notarém que hem vist estrenar molts monólechs en lo teatro catalá; alguns, de reputats autors, y ja siga per la falta d' interés en las obras, ja per ésser interpretadas ab poca justesa, ó ja per una mica de cada cosa, son pocas las produccions d' aquest género que han resistit tres ó quatre representacions.

CONRAT ROURE.

LO CANT DEL BORT

Soch bordet; en los expósits
la infantesa he passat jo
y ara quan pel carré 'm veuhen
tothom diu ab compassió:
No té ni pare ni mare,
ni 'ls ha tingut may tampoch.
*Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort.*

¡Ay! l' amor de pare y mare
que tant alaba tothom,
no tindrà no, may cabuda
dintre mon desgraciat cor
Y qué desdixat van ferme,
los que 'm varen portá al món...

*Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort.*

Quan ab mos companys jo anava
prenent part en los seus jochs,
á voltas me preguntavan:

—¿Y los teus pares ahónt son?
Y jo per tota contesta
baixava 'l cap ab dolor.

*¡Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort!*

La gent me diu fill del vici,
se creuhen que no tinch cor.

—Nascut en la borderia
no deu ser pas res de bó.—
?De la falta dels meus pares
quina culpa ne tinch jo?

*¡Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort!*

Sols ab gent baixa puch ferme,
puig que sempre 'm mira ab por
la societat que repara
lo meu origen duptós,
que desde que vareig neixer
jo ja vaig perdre l' honor.

*¡Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort!*

Un dia á una donzelleta
vaig veurer y foll d' amor
ma passió vaig declararli:
me va dar lo sí amorós.
pro quan va saber quí era
va contestarme que nó.

*¡Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort!*

Pera mi no hi ha carinyos,
no hi ha ilusions, no hi ha amor;
pera mi sols en la terra
existeix la humillació,
tristesas, dolors y angoixas,
baixesas y privacions.

*¡Ay, Deu meu, que n' es de trista
la vida del pobre bort!*

JOAN MANUBENS VIDAL.

Teatros locals

Novetats.—Ópera económica y teatro plé, tot vé a ser lo mateix. Dissapte passat va comensar á actuar en aquest teatro una companyia d' ópera al alcans de totas las fortunas, que ha contat per plens totas las representacions que ha donat. *L' Ebreca, Cármen, Faust*, han valgut aplausos á las Sras. Ferni y Fábregas y als Srs. Bugatto, Callioni, Gil-Rey y demés intérpretes, contanhi principalment lo Sr. Goula (fill) que dirigeix las obras ab sa acostumada maestría.

L' ópera barata ha sentat á Novetats los seus reals ó millor dit: las seus dos reals (50 céntims, preu d' entrada) y com sempre ha merescut lo favor del públich.

Tívoli.—*Miss Hélyett* y per variar, diumenje á la tarde 's va donar una representació de *Surcouf*, aquell altre éxit universal! No hi ha remey; lo bó sempre sura.

Eldorado.—Avuy deu inaugurar sas funcions la companyia dramática italiana Novelli é Leigh.

Avuy, donchs, es dia de enhorabona per tots los entussiasistas del art dramátich.

Circo Ecuestre.—Están próxims á debutar molts artistas que 's pot dir que renovarán per complot la actual companyia.

Dimars va presentarse per primera vegada l' hércules M. Marx, que va ser rebut ab aplausos, lo qual vé á demostrar una vegada més que qui té forsa sempre guanya.

Circo Español Modelo.—Aquesta setmana s' han aumentat las novetats en aquest Circo ab lo debut dels excéntrichs musicals y *negritos* falsificats. Gimenez, que son cada nit molt aplaudits, al igual que las interessants pantomimas representadas baix la direcció de Mr. Savary.

LABRUGUERA.

DOLORAS

I

Al cobrá 'l dot de sa muller, en Pere,
un duro fals trová,
y embolicantlo be, per la ninyera
al punt lo feu torná.

II

En brassos d' un altre home ab gran apuro
va atrapá á sa mullé;
y sent *falsa* 'l mateix que ho fou lo duro,
no va tornarla al lloch d' hont la tragué.

I

Fes un bes á una imatge en la capella
y tothom te pendrá per devot d' ella.

II

Pero fes un petó á una noya herinosa
y aquesta la pendrán per poca coça.

IGNASI IGLESIAS.

Servey de fora.

TEATRO VALENCIÁ

Sr. Director de lo TEATRO REGIONAL.

Ahir nit s' estrená en lo Teatro Pizarro d' aquesta ciutat la obreta *Noblesa de cor*, premiada ab accésit en los Jochs Florals de lo Rat Penat, deguda á la ploma del senyor Guzman y Guallar.

Es un cuadro lírich dramátich molt senzill, ignocent y com que no peca de llarch entretingué agradablement al públich, molt més numerós que d' ordinari, entussiasmantlo algunas vegadas. Neleta y Quiquet, dos tipos juvenils de l' horta, s' estiman ab passió, pero vol també á la *chica* l' amo de la terra á qui lo pre de Neleta deu alguns anys de arrendament, per quin motiu vol obligarla á que 's case ab l' amo. Lluyta Neleta entre 'l respecte á son pare y l' amor que sent per Quiquet, y vé á comprometre més sa situació la noticia de que aquest ha caigut soldat pera l' Habana. Quiquet, que 's fa cárrech de la situació, jura volerla ab delfri; pero li aconsella que 's casi ab l' amo ab qui podrá ser més felis, y aquest que ha sentit las protestas de carinyo dels dos y comprén lo sacrifici de Quiquet, té un rasgo de desprendiment y ofereix

pagar lo soldat á Quiquet, perdona 'ls atrassos al pare de Neleta y desisteix del seu intent ab aquesta.

Varen ser molt aplaudits los actors senyoreta Nadal y 'l seu jermá, sobre tot aquest en lo recitat que descriu las carreras á peu en que surtí guanyador de la *joia* que oferí á Neleta, descripció molt típica, valenta y ben feta. També interpretaren bé sos papers los senyors Segura y Bayarri, pare y amo respectivament, lo mateix que 'l *cantador* Maravilla que doná molt caràcter al cuadro.

La música del senyor Peidró, molt adecuada, excepte lo duo de Quico y Neleta y una romanza d' aquesta: 'ns van semblar que no están en caràcter per tenir massa visu d' ópera.

Los dos autors foren cridats várias vegadas á la escena, obtenint l' obra un éxit mes que regular, en vista del qual y més coneixedors ja del moviment escèmic després d' aquest primer ensaig, deurian alenarse los senyors Guzman y Peidró á escriurer altras obras de més vol dins del mateix género típic valenciá ahont no escassejan los motius, segurs de que eixirian airosos de sa empresa.

Aquesta nit s' inaugurarà un Teatro d' estiu en Godella, centro de las colonias estiuencas d' aquest alrededor, que per aixó l' han titulat «Las Colonias», proposantse sos organisadors representarhi pessas en un acte de que es tan rich lo repertori valenciá, posantse avuy en escena, *Mentirota y el tio Lepa y Cheroni y Riteta*, en las que hi pendrà part lo inteligent actor tan conegut del públich barceloní senyor Llorens.

Aquestas son las últimas novetats escénicas ocorregudas en lo Teatro Regional valenciá de que puch enterarlos, y 's despedeix de V. enviantli un carinyós saludo.—J. B. O.

TARRASSA.—En l' «Ateneo Tarrasense» se posaren en escena lo diumenje 21 d' Agost, las zarzuelas *Dorm y ¡La por!* y la comedia *Lo que 's veu y lo que no 's veu*, sent aquestas obras representadas per los sócis de dit Ateneo Srs. Tó, Rius, Badiella, Comas, Pujol, Ubach, y Cabeza, en unió de la Srta. Pepeta Vila.

Se distingí també notablement lo pianista don Isidro Mogas que acompanyá las citadas sarsuelas, ja que á ell se degué en gran part l' éxit qu' obtingueren.

ARENYS DE MAR.—S' han representat en lo Teatro Principal las obras catalanas *Cinch minuts fora del mon*, *Un cop de telas* y *A la lluna de Valencia*, obtenint molts aplausos la Srta. Planas y los Srs. Bordas, Llorens y Barangé.

En la carta del Sr. Alom inserta en lo número 29 del «Teatro Regional», va dir lo Sr. corresponsal equivocadament los aficionats d' Arenys de Mar, deguentse referir á los de Arenys de Munt. A cada qual lo que siga seu.

SITJES.—La companyia dramática que dirigeix lo distingit primer actor don Hermenegildo Goula, ha donat duas funcions en l' elegant Teatro del «Prado Suburense», en los dias 15 y 21 del mes passat.

La primera 's compongué de las comedias en un acte, *Una senyora sola*, *Cel rogent é Infanticidi* y la segona de la preciosa comedia del senyor Arnau *¡Donas!* y del diálech, *Un cop de telas*.

Prengueren part en las referidas funcions las senyoras Parrenyo, Pallardó, la senyoreta Fontova, lo senyor Goula, l' actor cómic don Joseph Vilaplana y lo galan jove don Anton Mirabent. Aqueixos dos últims que trevallavan per primera vegada á Sitjes, ahont ni de nom eran coneguts, agradaren extraordinariament, lo primer per sa vis cómica y lo segon per

la naturalitat ab que diu y representa sos papers, sense exageració de cap mena. La numerosa concurrencia sapigué apreciar lo trevall d' aquets nous actors, colmantlos de aplausos y angurantlosi un pervindre brillant en l' art dramátich.

Lo dia 25 debutá la companyia del Teatro Romea d' aquesta ciutat, posant en escena lo drama, *La creu de la masia*, en lo que especialment s' hi distingí l' actor don Iscle Soler. Lo senyor Goula recitá lo monólech, *Lo sarau de Llotja* y per últim se representá la pessa, *Mátalas callando*.

SANT BOY DEL LLOBREGAT.—Lo dia 15, en la Colonia Güell situada en lo terme de Santa María de Cervelló, s' inaugurarà lo «Teatro Fontova», ab una extraordinaria funció en la que 's representá la tragedia *Almodis*, de Ubach y Vinyeta y la pessa *Lo diari ho porta*, desempenyant abduas obras los aficionats de la Colonia y los de Sant Boy. Lo local, de nova construcció, es molt bonich y espayós.

Altra funció catalana 's doná per aqueixos encontorns. Lo dia 16, segon de festa major, se representá á Cornellá lo drama, *Lo Contramestre*, en lo Teatro de la Societat.

RUBÍ.—En l' elegant Teatro de Domenech (Lliga Recreativa), ha tingut lloch darrerament una representació del drama, *Lo monjo negre*, qual execució corregué á cárrech dels aficionats de Tarrassa, senyoras Mas y Garcia y dels senyors Tó, Anjelats, Cabeza, Bartrina, Mas, Rius, Bosch, Vives y Martí, que donaren á la obra una esmerada interpretació.

Per fi de festa 's representá la comedia, *La Cartilaginotalgia*, qu' exitá en gran manera la hilaritat del públich.

SABADELL.—L' estreno en aquesta ciutat del darrer drama trágich de don Angel Guimerá, ha revestit lo caràcter de un aconeximent. La representació per part dels actors, molt acertada, demostrant que la empresa del Teatro de Novetats d' eixa capital ha obrat ab acert al escriturar pera la próxima temporada d' hivern al primer actor senyor Simó.

ÍNTIMA

Quan al finir l' hivern, la primavera
los cors tornarà alegre á revifar,
quan tot haurá représ ja nova vida
jo ja seré al fossar.

Jo ja seré al fossar, ma dolsa aymia,
á gosar de la calma de la mort;
las rosas creixerán sobre ma tomba
nudridas per mon cor.

Y tu que dius que m' aymas ab follia,
no las vindrás jamay á recullir...
Oh! no! ¿quí va, nineta, á recullirlas
las flors del cementir?

Demá, d' un nou amor afalagada,
un altre serà 'l rey de ton pensar;
per ell serán los besos de ta boca,
á mí... ¡m' oblidarás!

ANDRÉU CORTÉS

Societats Recreativas

GUERRERETS.—Diumenje per la tarde se posaren en escena las comedias catalanas *Cura de moro* y *A pel y á repel*.

Lo desempenyo siguié acertat, essent objecte de aplausos per lo numerosa concurrencia las Srtas. Domínguez y los Srs. Juez, Ayuda, Torruella y Gomis.

TERTULIA BRETON.—La funció donada diumenge últim va veurers molt concorreguda.

Se posá en escena la bonica joguina *Un cap mas* que siguié ben desempeyada per la Srta. Herrero y Srs. Besses, Xatar, Felip y Fanés.

ANTUNEZ, (GRACIA).—Duas funcions catalanas han representat en los dos derrers diumenjes en aqueixa favorescuda societat. La primera 's compongué de *A la prevenció y No va más*, obteninthe aplausos los senyors Anglada (A. y C.) Estruch, especialment aqueix, en la última de las mentadas produccions; la segona *A pel y á repel y Sense argument*, debutant en las duas la estudiosa Srta. Riera (á la que no podem menos que reco-neixeli disposicions per lo teatro) a companyantla discretament, los Srs. Anglada, Estruch, Fiol y Garcia.

J. XIMENO.

CAMPOAMOR, (GRACIA).—*Café y copa y L' últim grahó*, 's representaren en la última funció que s' ha donat en aquesta distingida societat, distingintshi lo Sr. Estruch, recitant lo monólech avans dit.

CASINO ARTESÁ, (GRACIA). *Muralla de ferro*, s' ha posat en escena en aquest concorregut centre, mereixent especial menció la Srta. Rodés y los Srs. Ferrán, Camps y Cabré.

CASANOVA.—Lo cansanci que ocasiona un continuat número de festas, fou causa de que la última funció que s' ha donat en aqueix importantísim centre, no 's vejés tant concorregut com de costum. No perque lo programa, no omplis, ni dexés satisfet al publich, molt al contrari, *Lo que 's veu y lo que no 's veu*, *Lo pronunciamient*, y *Un beneit del cabás*, produccions escullidas foren molt celebradas, per la bona execució que hi donaren sos intrépretes, especialment la Sra. Mas y los Sr. Vila, Subidé y Bartrina.

Los quatre foren los héroes de la nit.

Un secret: Se 'ns comunica reservadament, que per demá preparan en aqueixa societat un aconteixement dramátich.

TEATRO LOPE DE VEGA.—Un benefici y no dels més concorreguts, se va donar en aqueix local dissapte á la nit. Ab tot y l' alicient de representar *Un jefe de la coronela*, y que D. Anton del Valle executés alguns experiments sobre lo pensament humá, y que 'ls joves aficionats s' esforsessin en la execució de sos respectius papers (especialment lo Sr. Pladevall) la concurrencia no va atendre degudament á lo llamatiu del programa.

R. OJEDA.

ESCLATS

Jo no visch; la melangía desde 'l jorn desventurat que la Parca ab traydoría pará lo' vol de m' aymia, la ventura m' la robat

A una amiga vas trobar y sas galdas vas omplir de besos... ¡oh quin besar...! ¡quant la vaig ambicionar y quant no vareig glatir...!

FRANCESCH TORRES.

Novas

Per medi de uns elegants programas anuncia la societat «La Bruja» instalada en lo teatro Olimpo, la inauguració de la temporada d' hivern, que tindrà lloch demá vespre ab un ball, qual programa executarà una distingida orquesta.

Ab lo nom de *Dos dias de cara neta*, ha publicat Don Joan Vila y Gaspar la descripció en vers de una anada á St. Miquel del Fay, per lo capitá de la corbeta *Secundo Barcellona* y vintysis companys carboners de la colla dels *Setanta hù* en 22 Octubre de 1891.

L' autor mostra en sa obreta facilitat de versificació y es ella un bon recort pera guardar los companys de excursió del Sr. Vila y Gaspar. Gracias per lo envio dels exemplars que havém rebut.

S' ha publicat ja lo fallo del jurat del Certámen convocat per lo *Centre Positivista*, quin cartell publicarem en lo número 28.

A tots los Srs. que durant lo present mes se suscriguin per un semestre, Lo TEATRO REGIONAL los hi regalará una interessant obra de 226 planas en 8^u que porta per títol: *Una fase de la cuestión social*.

Epigramas

Varem quedá ab en Pujol
per aná á pendre café
y ara 'm diu l' amich Sevé
qu' ha marxat á pendre 'l sol.

B. POCH.

Va dir un nen á son pare:
—¿Veu aquell senyó tan lleig?
donchs li diu guapo, la mare,
quan vosté surt á passeig.—

J. TORRES

Duya un article un diari
y un va dirli al director:
—A mí 'm sembla que l' autor
es lo *vostre propietari*.—

JORDI MONSERRAT.

Un astrólech de primera
molt solía contemplar
á la lluna en sa carrera,
fins que li van espatllar
unas vehinas la ulla.

ANTON CASANOVAS,

Ay, senyor, quina estranyesa,
mira, Pau, quin cas més nou:
un home ab dotze parayguas
perque plou.

JOSEPH ESCACHS Y V.

—¿Sabs ahont viu en Roeh?
—Jo, no
—L' haig de veure sense treva
—Ves, escriu á casa seva
preguntant la direcció—

SALVADOR BONAVIA.

Cansat de contínua guerra
en Pau, per deure dinés,
va fujir cap á Inglaterra
dihent al deixá eixa terra:
—¡Inglesos, fins á may més!—

JOSEPH ORTA.

Enigmas

XARADAS

Ma total es nom de dona,
mare de la tersa dos
que 's va casar, segons diuen,
ab lo noy de ca' l' Ambrós.
Ella molt tersa primera,
y ell té també molt bon dot,
y casi es inútil dir
que 's un xicot dels mes bons.
Tenia ella una germana
que se l' estimava molt,
puig ab ella al seu costat
hi trobaba gran consol,
se deya segona quarta,
y per fer algun favor
era la quarta segona;
de tal modo que la tot,
deya: «Noyas com aquestas
no s' en sol trobar en lloch.»

M. T. UN ESTUDIANT.

Per pescar lo hu girat,
la dos un divertiment
y mon tot generalment
estima tot hom honrat.

P. ROBELLAT

TARJETAS

RAMON ROYA Y LEJÁ

Ab las lletres d' aqueixa targeta formar lo titol de un drama catalá

KU-YING.

ROSA RIBÓ AUSELL

Formar ab aquestes lletres lo nom de dos carrers de Barcelona

P. B.

GEROGLIFICH

DIT

UN ESTUDIANT.

(Las solucions en lo próxim número.)

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las solucions de tots los Enigmas de aquest número, tindrán oció al premi consistent en un globo aerostatic de 175 metros d' alçada, pera lo qual s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las solucions desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde del dimars. Cada plech contenint ditas solucions se li darà lo número d' ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dimars se verificará un sorteig y lo plech qual número resulti premiat, aqhell haurá obtingut lo premi.

Cada plech deu anar acompanyat de unas cubetas de aquest número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Solucions als Enigmas insertats en lo número 29.

Xarada—PE—O—NIA.

Logogrifo numèric—TEMPLARIS.

Targeta—L' ORFANETA DE MENARGUES.

Gerooglifich—COM MES CRIATURAS MES DIDAS

Varen presentarse 43 plechs ab las solucions, baix l' ordre següent: 1, M. Garcia.—2, J. O. Ramoneda.—3, Artur Roure.—4, Saltirons.—5, Agusti Muns.—6, N. Capella.—7, Joseph Ros.—8, Francisco Eussó.—9, Un Arenyench.—10, A. Ferré.—11, Pela l' as.—12, Rabaquet.—13, Pistrinch.

Verificat lo sorteig resultá afavorit lo numero 4, que correspon al plech firmat per M. Gener.

Correspondencia

Gonfau; Pau Sots; R. Reparada; Rumelis; M. Genís y Gardènia, lo que han enviat no va prou bé.

Arbós; Onofroff; Pela l' as; Ramon Ferriol C.; C. Gami; Just Pahissa A. Amigo; E. Vinyas; A. Floresta, anirà alguna cosa de lo que han enviat.

Tano Miret; anirà *La trapassera*. J. Bach: es assuto massa tractat.—J. Fioridor: acceptada la mes curta—Joseph Escach y V.; *A ma aymada* no va, l' article si.—J. Morató y Grau; *De cassera* no 'ns agrada prou, serà servit de lo que demana.—Joan Arbós Aleu; brassa llarga; concretanla potser anirà.—Salvador Bonavia; *¡Que es trist!* haverli de dir no serveix.—Fernanfior; sab que inspirantse en altre lloch tal volta ho faria millor.—Francesch Torres; anirà.—Sabateret del Poble Sech; los *Epigramas*.